

ватъ : мозъкъ, дробове, сърдце и стомахъ. Най-тѣсно свързанъ съ физическия свѣтъ е стомахътъ. За да подържа своя животъ, той се нуждае отъ човѣка. Човѣкъ трѣбва да работи и съ главата, и съ ржцетѣ, и съ краката си, за да го изхрани. Но и човѣкъ е въ зависимостъ отъ стомаха. Ако стомахътъ се откаже да работи, човѣкъ ще фалира. Колкото по-горе отиваме, толкова тази зависимостъ се намалява. И дробоветѣ се нуждаятъ отъ човѣка, но помалко. Като диша и издиша човѣкъ, дробоветѣ се пълнятъ и празнятъ. Срѣдата, въ която живѣе човѣкъ, е готова храна за дробоветѣ. Като приематъ въздуха, дробоветѣ хранятъ и мозъка. Тѣй щото, прѣката зависимостъ на мозъка отъ човѣка се намалява. Но все пакъ, ако човѣкъ не диша, ако не приема въздухъ, деятелността на дробоветѣ и на мозъка се прекратява. Сърдцето, обаче, въ своята деятелностъ е свършено независимо отъ човѣка. То има автономно управление. Понеже е представителъ на Божественото начало въ човѣка, сърдцето представя държава, напълно независима и свободна. Божественитѣ закони сж написани на човѣшкото сърдце, благодарение на което умствениятъ и физическиятъ свѣтъ иматъ отношение къмъ него. Ако спазва тия закони, човѣкъ ще живѣе така, катко Богъ изисква. Обаче, въ желанието си да завладѣе сърдцето си, човѣкъ се е отклонилъ отъ своя нормаленъ пжтъ на развитие. Днесъ всички хора се стремятъ къмъ завладяване : майката